

Sygn. akt II C 271/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa dnia 02 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Kornatka

Protokolant: Żaneta Rewczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02 maja 2018 roku w Warszawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w Ł.

przeciwko Szpitalowi (...) Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w W.

o zapłatę kwoty 221.027,74 złotych

1. zasądza od Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w Ł. kwotę 221.027,74 (dwieście dwadzieścia jeden tysięcy dwadzieścia siedem i 74/100) złotych wraz z:

- odsetkami za zwłokę określonymi na podstawie art. 56 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa zgodnie z art. 8 ustawy z 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 roku liczonymi od kwoty 21.587,46 (dwadzieścia jeden tysięcy pięćset osiemdziesiąt siedem i 46/100) złotych od dnia 14 września 2017 roku do dnia zapłaty,

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 199.440,28 (sto dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy czterysta czterdzieści i 28/100) złotych od dnia 14 września 2017 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w Ł. kwotę 21.869,00 (dwadzieścia jeden tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10.800,00 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. Akt IIC 271/18

Transkrypcja uzasadnienia wyroku z dnia 02.05.2018r

(...) Sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w Ł. wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko Szpitalowi (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. w zakresie zasądzenia roszczenia pieniężnego w łącznej kwocie 221.027,74 złotych wraz z odsetkami za zwłokę w transakcjach handlowych oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od poszczególnych kwot

określonych w treści pozwu wraz z wymienionymi terminami wymagalności. Strona powodowa wniosła również o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych w tym zastępstwa procesowego oraz wniosła w przypadku wniesienia sprzeciwu o wydanie wyroku zgodnego z treścią z pozwu, powyższe znajduje się na k. 3-6. 26 września 2017 roku Sąd Okręgowy w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości roszczenie objęte przedmiotem postępowania, nakaz znajduje się na k. 243. Pozwany wniosł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty oraz o przekazanie sprawy do tutejszego Sądu wg. właściwości miejscowej i rzeczowej, jak również rozłożenie dochodzonej kwoty na raty z uwagi na jego trudną sytuację finansową, względnie przekazanie sprawy do postępowania mediacyjnego, jak również odstąpienie od sądzenia kosztów postępowania w tym zastępstwa procesowego, powyższe znajduje się na k. 251-253. Postanowieniem z 23 listopada 2017 roku Sąd stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał tutejszemu Sądowi. Po przekazaniu sprawy strona powodowa, w szczególności w ramach złożonych pism procesowych podtrzymała dotychczasowe stanowisko, nie zgodziła się również na wnioski strony pozwanej w zakresie odstąpienia od sądzania kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, jak również wniosła o nieuwzględnianie wniosków w przedmiocie rozkładania dochodzonej należności na raty. Na podstawie zebranego w sprawie materiału Sąd ustalił, co do zasady bezsporny stan faktyczny, z którego wynika, iż (...) Sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w Ł. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego za numerem (...), a przedmiotem jej działania jest m. in. sprzedaż hurtowa wyrobów farmaceutycznych i medycznych. Powyższe jest potwierdzone informacją odpowiadającą odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców z k. 14-15. Strona pozwana działa również w obrocie gospodarczym na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej za numerem (...). Przedmiotem działania szpitala jest w szczególności udzielanie świadczeń zdrowotnych dzieciom, młodzieży i dorosłym polegających na zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, w szczególności poprzez badanie lub porady lekarskie, leczenie zachowawcze i operacyjne. Powyższe również potwierdza odpis informacja z KRS z k. 11-13. W latach 2014-2017 strony zawarły szereg umów, których przedmiotem była dostawa wyrobów medycznych tak jak: igły, strzykawki, opatrunki specjalistyczne, na warunkach i w zakresie określonym w formularzu asortymentowo cenowym stanowiącym załącznik do umów. W umowach strony określiły wynagrodzenie należne powódce z tytułu wykonania dostaw. O powyższym świadczą również faktury VAT wystawione w grudniu 2016 roku, w listopadzie 2016 roku oraz kolejno w styczniu, lutym, marcu, kwietniu, maju i czerwcu 2017 roku. Powyższe faktury były wystawiane z określeniem terminu płatności i sposobem zapłaty miał za nie być przelew bankowy, zostały również wystawione stosowne noty i faktury korygujące. Powyższe potwierdzają umowy nr (...) z 17 października 2016 roku, (...) z 17 października 2016 roku i kolejne umowy:(...) z listopada 2014 roku, (...) również z listopada 2014 roku; (...) również z listopada 2014 roku; (...) z marca 2015 roku, umowa nr (...) ze stycznia 2016 roku, (...) z 19 października 2016 roku, (...) z 16 stycznia 2017 roku, (...) również ze stycznia 2017 roku oraz umowa (...) również ze stycznia 2017 roku, które znajdują się na k. 21-47. Wystawione zostały również faktury VAT, które znajdują się na k. 48-162 oraz noty korygujące do faktur VAT na k. 163-238 oraz 239-242. Mimo dostarczenia towarów strona pozwana nie wywiązała się z zobowiązania wobec strony powodowej w postaci uiszczenia należności za przedmiotowe usługi. Z tego też względu strona powodowa wystosowała do strony pozwanej wezwanie do zapłaty 5 września 2017 roku wskazując, iż roszczenie obejmujące kwotę łączną 213.310,65 złotych wraz z należnymi odsetkami nie zostało spełnione. Pomimo wręczenia wezwania do zapłaty strona pozwana należności nie uiszczyła. Powyższe potwierdza wezwanie do zapłaty z k. 16-18 oraz wyliczenie skapitalizowanych odsetek z k. 19-20. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych w treści uzasadnienia dokumentów przedłożonych do akt sprawy przez stronę powodową. Strona pozwana powyższych dokumentów nie kwestionowała zarówno, co do wiarygodności jak i autentyczności również w ocenie Sądu nie budziły one wątpliwości. Jednocześnie strona pozwana nie wykazała, aby roszczenie objęte przedmiotem postępowania, jak w kształcie i wysokości określonej w pozwie zostało przez nią uregulowane, a strona powodowa w dacie zamknięcia rozprawy wskazała, iż żadna należność na poczet dochodzonego roszczenia nie została przez pozwanego uiszczona. Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny Sąd uznał, iż roszczenie strony powodowej w całości zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 353 par. 1 kc zobowiązanie polega, bowiem na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Do stosunku prawnego istniejącego między stronami odnoszą się po części w ocenie Sądu zarówno przepisy dotyczące umowy zlecenia, jak również po części umów sprzedaży. W zakresie umowy zlecenia powołać należy art. 734 par.

1 kc w zw. z art. 735 par. 1 kc w myśl, których przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie i jednocześnie, jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Strona pozwana nie zakwestionowała podnoszonej przez stronę powodową okoliczności zawarcia i podpisania umów, jak i treści tych umów oraz czynności obejmujących dostawę wyrobów medycznych. Nie budzi wątpliwości, że pozwany szpital nie wywiązał się, więc z zawartych umów, a powódka wskazała wysokość dochodzonej kwoty przedkładając faktury VAT, noty korygujące oraz faktury korygujące VAT, które obejmują w szczególności opisy dostarczonych rzeczy i ich wartość. Strona pozwana nie zakwestionowała też, aby strona powodowa nie dostarczyła produktów wskazanych w poszczególnych fakturach. Strona pozwana nie zaprzeczyła również kwotom, na które zostały wystawione przedmiotowe faktury terminom ich płatności, jak również nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie, iż należności objęte przedmiotowymi fakturami zostały w rzeczywistości spełnione. Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz powołane przepisy w zakresie stosunku prawnego łączącego strony, jak również mając na uwadze treść przepisów regulujących zobowiązania z tytułu umowy sprzedaży Sąd uznał roszczenie w całości i zasądził je od strony powodowej. Podobnie zgodnie z żądaniem strony powodowej Sąd orzekł o odsetkach uwzględniając odsetki, które były określone bezpośrednio przez strony w zawartych umowach, a których również strona pozwana nie zaprzeczyła. Jeśli chodzi o roszczenie czy też wniosek pozwanego o rozłożenie dochodzonej kwoty na raty Sąd nie znalazł podstawy do przychylenia się do powyższego wniosku. Zgodnie z treści art. 320 kpc w szczególności, bowiem uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, instytucja ta ma służyć urzeczywistnieniu dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika, co jest korzystne nie tylko dla dłużnika, ale również dla wierzyciela, który w ten sposób unika konieczności wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Przyjmuje się, że okoliczności, które uzasadniają wyjątkowość danej sytuacji mogą wynikać z szeroko rozumianego stanu majątkowego, rodzinnego pozwanego. Bez znaczenia pozostają przy tym przyczyny, dla których dłużnik nie może spełnić świadczenia od razu w szczególności fakt czy sam dłużnik przyczynił się do ich powstania. Wydaje się jednak, że Sąd powinien wziąć pod uwagę również sytuację wierzyciela, której specyfika może przemawiać za spełnieniem na jego rzecz świadczenia niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia bez dalszego oczekiwania wynikającego z zastosowania przedmiotowej instytucji. Celem powyższego przepisu jest, więc możliwość spełnienia świadczenia przez dłużnika na rzecz wierzyciela przy przyjęciu aktualnej sytuacji majątkowej, finansowej dłużnika oraz przy uwzględnieniu braku pokrzywdzenia wierzyciela. Podkreślić należy, iż strona pozwana nie wykazała w jakikolwiek sposób, z jakiego, z jakiej przyczyny do tej pory nie uregulowała należności, które są objęte fakturami wystawionymi od listopada 2016 roku. Strona pozwana w sposób ogólny odniosła się do złej sytuacji ekonomicznej szpitala wskazując, iż przyczyną braku płatności jest nienależyte dofinansowanie ich przez NFZ. Ta ogólna okoliczność, która jest znana z urzędu nie jednak obciążać powódki i wpływać bezpośrednio na rozstrzygnięcie w przedmiocie zasadności rozłożenia na raty poszczególnych konkretnych świadczeń pieniężnych. Należy podkreślić, iż pozwany szpital jest dużym, publicznym zakładem opieki zdrowotnej funkcjonującym na rynku od lat. Nie jest to drobny przedsiębiorca, który z uwagi na nieuzyskiwanie dochodów nie jest w stanie spełnić swoich zobowiązań. Z przedstawionego przez stronę pozwaną bilansu sporządzonego na 31 grudnia 2016 roku, jak również rachunku zysków i strat za okres od stycznia do grudnia 2016 roku wynika, że pozwany posiada duży majątek, aktywa trwale wynoszą według stanu na 31 grudnia 2016 roku ponad 100.000.000 złotych, a w 2016 roku uzyskał przychód netto ze sprzedaży produktów i usług w kwocie ponad 53.000.000 złotych. W takiej sytuacji okoliczność, iż w 2016 roku koszty działalności pozwanego szpitala przekraczały przychody i ostatecznie pozwany szpital wykazał stratę nie może przemawiać za uwzględnieniem wniosku o rozłożenie świadczenia na raty. Ponadto strona pozwana nie przytoczyła też żadnych okoliczności, które wskazywałyby na to, iż rozłożenie świadczenia na raty może w jakikolwiek sposób umożliwić jego spełnienie. Powódka terminowo i zgodnie z umową dostarczała towary na rzecz strony pozwanej, zaś rozłożenie zasądanego świadczenia na raty stanowiłoby w takiej sytuacji jej nadmierne pokrzywdzenie. Stąd mając na uwadze powyższe okoliczności, mając na uwadze również postawę strony pozwanej, która jest tożsama z postawą zaprezentowaną w niniejszym postępowaniu, w szczególności brak dążenia strony pozwanej do jakiegokolwiek polubownego zakończenia niniejszego postępowania poprzez np. chęć przystąpienia do ugody bezpośrednio na rozprawie, bądź poprzez zaproponowanie sposobu zapłaty należności dochodzonej w sprawie na rzecz strony powodowej Sąd nie uznał wniosku strony pozwanej o rozłożenie na raty za zasadne. O kosztach procesu Sąd orzekł odpowiednio do treści art. 98 kpc, który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty

niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania treści art. 102 kpc z tych samych względów, o których mowa była wcześniej w przypadku nieuwzględnienia wniosku o rozłożenie świadczenia na raty. W sprawie w ocenie Sądu nie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, a skoro pozwany nie spełnił należnego świadczenia pieniężnego uzasadnione było wniesienie pozwu w niniejszej sprawie, co wygenerowało koszty z tym związane. Z tego względu zasadne jest, aby pozwany, jako przegrywający spór zwrócił powódce koszty poniesione w związku z niniejszą sprawą, na które składała się koszty obejmujące zastępstwo procesowe w stawce minimalnej odpowiedniej do wartości przedmiotu sporu, czyli kwota 10.800 złotych, opłata od pełnomocnictwa, czyli kwota 17 złotych oraz opłata sądowa od pozwu w wysokości 11.052 złotych. Podkreślić należy, iż strona pozwana była uprzednio wzywana do zapłaty przez stronę powodową, nie wykazała jakiegokolwiek inicjatywy ze swojej strony, aby w ramach postępowania przedsądowego zobowiązać się do uiszczenia dochodzonych w sprawie należności tym samym na skutek swojego bezpośrednio działania wywołała poniesienie kosztów związanych z prowadzeniem niniejszego postępowania. Nie bez znaczenia jest i to, że strona pozwana wywołując dalsze postępowanie na skutek wniesionego sprzeciwu, w którym tylko i wyłącznie są zawarte wnioski odnośnie rozłożenia świadczenia na raty również w dalszym toku postępowania nie podejmuje żadnych czynności, które mogłyby koszty procesu w jakikolwiek sposób ograniczyć. (...)